

ΜΗΧΑΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ἡ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δηλοῖ

ὅτι ἡ ἐγγραφή τῶν νέων φοιτητῶν εἰς τὸ μητρώον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ ἀνανέωσις τῆς ἐγγραφῆς τῶν παλαιῶν ἀρχεται κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου, τὰ δὲ μαθήματα ἀνυπερθέτως τὴν 15 ἰδίου μηνός.

'Αθήνησι, τῆ 2 Σεπτεμβρίου 1883.

Ὁ Πρύτανις
M. Βενεζέλος

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐπὶ δύο δεκάδας ἐνιαυτῶν ἡ Ἑλλάς παραπονεῖται κατὰ τῶν πολιτευτῶν αὐτῆς, ὅτι ἀδικεῖται, ὅτι παραγνωρίζεται, ὅτι στρεβλοῦται, ὅτι εὐτελίζεται, ὅτι γυμνοῦται, τυραννεῖται, φαυλοκρατεῖται, καὶ ὅμως ὑπάρχουσιν ἀνδράρια ἀπαιτοῦντα παρ' ἡμῶν ὡς δημοσιογράφων νὰ μείνωμεν πιστοὶ ὡς κύνες εἰς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ κόμμα καὶ νὰ ἀρχίσωμεν θυμιάζοντες τὰς κορυφάς, καὶ τοὺς κλώνους, καὶ τὰ στελέχη, καὶ τὰς ρίζας τοιούτων κομμάτων, ἐναλασσόντων καθ' ἑκάστην πρῶϊαν καὶ πολιτικὴν καὶ γλώσσαν καὶ συνείδησιν καὶ χρῶμα καὶ ὑπόστασιν. Καὶ πρῶτον μὲν πάντων ἡ πίστις πρὸς πρόσωπα—διότι δὲν πρόκειται περὶ ἀρχῶν—εἶνε ἀρετὴ καθ' ἃ γνωρίζομεν, ὅχι δημοσιογράφου, ἀλλὰ μόνον καλοῦ κυνός. Ὅσοι δὲ τοιαύτην σταθερότητα ἀπήτουν παρ' ἡμῶν, ἄς ἐμβαθύνωσιν ἀναγινώσκοντες τὰ ἄρθρα τῶν ἀξιοτίμων ἄλλως τε κυρίων Σιδιτανίδου καὶ Καζάζη· ἡμεῖς περιφρονοῦμεν ἀναγνώστας, οἵτινες δὲν ἐννοοῦσιν εἰς ποῖαν ἀδιάλειπτον ὁυσίαν τῆς ἀτομικότητος ἡμῶν ὑποβαλλόμεθα ἐπὶ δέκα συνεχῆ ἔτη, φέγοντες τὰ ψεκτέα ἐκάστου κόμματος καὶ προσπαθοῦντες ἐκάστοτε νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἀνεξάρτητον καὶ ὑγιᾶ μερίδα τοῦ ἔθνους, ἣτις βεβαίως οὔτε θέσεις διαθέτει, οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν ὠφέλειαν. Ἐπειτα δὲν ἐγνωρίσαμεν μέχρι τοῦδε ἐν Ἑλλάδι πρόσωπον, ἱκανὸν νὰ ἀπορροφήσῃ δι' ἀνωτέρας διανοίας τὴν προσωπικότητα ἡμῶν ὅπου εἰργάσθημεν, εἰργάσθημεν ὡς διευθύνοντες δημοσιογραφικῶς τὴν πορείαν κόμματος, καὶ ὅχι ὡς λαμβάνοντες παρ' ἄλλων ὁδηγίας. Τοῦτο δ' αὐτὸ πράττομεν καὶ σήμερον· θεωροῦμεν ἀπαραίτητον τὴν πτώσιν τοῦ ὑπουργείου καὶ πρὸς τοῦτο τείνομεν χωρὶς νὰ

λαμβάνομεν οὐδεμίαν πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν προσωπικὴν ὑποχρέωσιν. Τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν εἶνε ἡ πολιτικὴ τῶν καπλήλων, ὅχι ἡ ἡμετέρα.

Ταῦτα ἐκρίνομεν δέον νὰ παρεκβῶμεν ἅπαξ διὰ παντός, καθ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, ἐγκάθετοι ἴσως τοῦ ὑπουργείου, οἵτινες διὰ νὰ μειώσωσι τὴν ἐντύπωσιν τῶν ἡμετέρων ἄρθρων ἐπαναλαμβάνουσι συχνάκις, ὡσεὶ ἡμεῖς ἠρνούμεθα αὐτὸ, ὅτι συνετελέσαμεν καὶ ἡμεῖς ὅχι ὀλιγώτερον παντός ἄλλου εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ ὑπάρχουσιν ἐπίσης ἄλλοι, οἵτινες ἀξιοῦσι παρ' ἡμῶν νὰ σπείσωμεν σπονδὰς αἰωνίας συμμαχίας μετὰ τοῦ κ. Δηληγιάννη. Περιφρονοῦμεν τὰς ἐπιτιμήσεις καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς συμβουλὰς· ἀλλ' ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ κατατῶμεν ἡμεῖς ὑπογραμμὸς εἰς ἄλλους καὶ ὅχι νὰ μιμηθῶμεν τὰ κοινῶς καὶ κατὰ λόρον καὶ παρὰ τὴν αὐστηρὰν ἠθικὴν συμβαίοντα. Μίαν φιλίαν, μίαν συμμαχίαν, μίαν ὁμοσπονδίαν ἡμεῖς ἀναγνωρίζομεν, τὴν μετὰ τῆς πατρίδος, τὰ δὲ πρόσωπα τῶν κομματαρχῶν ἀφήνομεν εἰς ἄλλους τὸ ἔργον νὰ περισπῶσιν καὶ νὰ περιλείψωσιν. Οὐδὲν μᾶλλον κατέστησε τὸν κ. Τρικούπη ἀυθαίρετον καὶ ἀντιφατικὸν καὶ ἀσυνείδητον, ὅσον ἡ εὐτελής σιωπὴ τῶν δυναμένων νὰ ἐπιρρεάσωσιν αὐτὸν ὀπαδῶν του. Ἐὰν ἦτο διατεθειμένος νὰ ἀκούσῃ τὴν γνώμην ἡμῶν ὡς κυβέρνησις, καθὼς ἤκουσεν αὐτὴν ὡς ἀντιπολίτευσις ἐν τῇ ἀναγνωρίσει τῆς νομιμότητος τῶν βουλευτῶν Θεσσαλίας καὶ ἐν ἄλλοις ζητήμασιν ἡσόνος σημασίας, ἴσως ὀλιγώτερον οἰκτρῶς θὰ κατέπιπτεν σήμερον τὸ ὑπουργεῖον καὶ ὀλιγώτερον ἄχρηστος θὰ παρήρχετο ὁ διετὴς αὐτοῦ βίος. Εἰς τοὺς ἡμετέρους πολιτικούς δὲν ἀρκοῦσι φαίνεται μόνον αἱ ἔμφυτοι τοῦ χαρακτῆρος ἐλλείψεις· ἀλλὰ ἐπιπροστίθενται καὶ χειροτερεύουν αὐτοὺς καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν περὶ αὐτοὺς ὀπαδῶν· καὶ οὕτω πάντες ζητοῦμεν παρὰ τῶν ἄλλων τὸ κρεῖσσον, χωρὶς νὰ ἀρχίσωμεν διορθοῦντες ἡμᾶς αὐτοὺς.

Ἄλλως τε γράφοντες ἀδιαφοροῦμεν ἐντελῶς ποῖον κόμμα ὠφελεῖται· ἀρκεῖ νὰ ὠφελῆται ἡ χώρα, ἐν τῇ προσκίτῃσι βαθέων αἰσθημάτων καὶ ἀρχῶν ὑγιῶν καὶ αἰωνίων. Ἐξομολογούμεθα μάλιστα ὅτι οὐδέποτε ἠλπίσαμεν νὰ συγκινήσωμεν τοὺς στενοὺς τῶν κομμάτων κύκλους· ἀποβλέπομεν κυρίως πρὸς τὴν νέαν γενεάν, ἣτις θὰ κυβερνήσῃ ποτὲ καὶ θὰ δημιουργήσῃ τὸ μέλλον· ἐκ δὲ τοῦ παρόντος προσπαθοῦμεν νὰ διασωσῶμεν μόνον ὅ,τι εἶνε δυνατόν νὰ διασωθῇ. Καυχώμενοι καὶ ἡμεῖς ὅτι ἀνήκομεν εἰς τὴν ἀναβλαστάνουσαν γενεάν, ὅτι εἴμεθα ἀμέτοχοι τῶν λαθῶν καὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς κυ-